

РЕШЕНИЕ

№ 14

гр. С., 28.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на шести октомври през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: бриг. генерал РУМЕН ЛЮБ.
ПЕТКОВ

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
лейт. РАДКА Д. ДРАЖЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА ИВ. ХРИСТОВА
в присъствието на прокурора с. Г. Д.

като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно административно наказателно дело № 20256000600026 по описа за 2025 година

образувано по жалба на обвиняемия подполковник С. С. Т. от в.ф.0 - С. против решение рег. № 4/02.07.12.2025 година по анд № 16/2025 година на Военен съд – С..

С обжалваното решение състав на Военен съд – С. е признал обвиняемия подполковник С. С. Т. за виновен в това, че 17.10.2023 г., около 18.40 в град С. пред 0.-то ОУ „И. В.“ причинил на съпругата си Х. Д. Т. лека телесна повреда изразяваща се в болка и сТ.дание без разстройство на здравето, като деянието е извършено при условията на домашно насилие и на основание чл. 131 ал. 1, т. 5а във връзка с чл. 130 ал. 2 и чл. 78а от НК го е освободил от наказателна отговорност и му е наложил административно наказание „глоба“ в размер на 1000 (хиляда) лева.

Съдът се е произнесъл и по разноските по делото.

В жалбата се сочат доводи за незаконосъобразност и необоснованострана присъдата и за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при формиране на вътрешното убеждение на основния съд. Сочи се в жалбата, че телесните увреждания по Пострадалата са „микроскопични“ и не са следствие от нанесени удари по нея от страна на обвиняемия. Липсвали доказателства за пряк умисъл у обвиняемия относно

това, деянието да е извършено при условията на домашно насилие. Сочи се, че на мястото на деянието и двамата са имали ключове за автомобила и са имали спор кой от тях да управлява автомобила. Изтъква се, че в нито един момент обвиняемият Т. не е имал намерение да упражнява домашно насилие. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение и за постановяване на ново, с което обвиняемият да бъде признат за невиновен и оправдан по предявеното му обвинение.

Въззивният съд провери изцяло правилността на обжалваното решение и за да се произнесе взе предвид следното:

Първоинстанционният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Свидетелката Х. Д. Т. (с ново фамилно име Д., след развода ѝ с обвиняемия) и обвиняемия С. С. Т. били сключили граждански брак на 10.10.2010 г. От брака си имали две деца Л. С. Т. /родена на ... 20.. г./ и С. С. Т. /родена на ... 20.. г./. По време на пандемията от COVID-19, която съвпаднала с приключване на второто майчинство на Пострадалата, двамата съпрузи започнали да имат проблеми във взаимоотношенията помежду си, които с времето се изострили и задълбочили. През месец юли 2023 г. след поредния семеен скандал Т. напуснала семейното жилище, находящо се в гр. С., ул. „Р.“ № ..., ет. ..., ап. ..., заедно с двете си деца и отишла да живее временно при нейните родители в с. М., общ. П.. В края на месец юли 2023 г. св. Т. подала молба за развод в Софийски районен съд. В резултат на това СРС възложил отглеждането на двете деца на майката, а на бащата определил режим на лични отношения. Пострадалата свидетелка и обвиняемият се виждали неколkokратно заради децата като всеки път срещите помежду им протичали с напрежение и взаимни обиди. Впоследствие св. Т. си намерила квартира в гр. С., ул. "П." № .., ет. ..., ап. ..., в близост до 0. ОУ „И. В.", находящо се в гр. София, ул. „С. Р." № ..., където била записала дъщеря си - свидетелката С. С. Т. за ученичка в първи клас. Това допълнително обострило отношенията между двамата съпрузи, тъй като обвиняемия Т. искал те да се приберат семейното им жилище.

На 17.10.2023 г. около 18.00 часа св. Х. Т. отишла да прибере детето си – св. С. Т. от 0. ОУ „И. В." с колата, тъй като валил дъжд. Съпругът ѝ - обв. Т. също бил пред училището и като я видял, че паркира и слиза от автомобила се доближил до нея с думите „Ела тука ти казвам, къде отиваш“. Свидетелката Т. бързайки, тръгнала към входа на училището, а обв. С. Т. остранил при колата. След като взела детето около 18.30 часа, двете се отправили към паркирания автомобил, където обв. Т. продължавал да чака. След като ги видял той препречил пътя на св. Т. и я изблъскал така, че тя да не може да влезе на шофьорското място в автомобила. Започнал скандал между двамата за това кой има право да управлява превозното средство. Обвиняемият Т. обвинявал свидетелката Х. Т. още и за това че от една година му е ограничила достъпа до семейния им банков сейф, като искал да му го възстанови. Обвиняемият крещял на св. Х. Т., в присъствието на малолетната св. С. Т., която се разстроила и започнала да плаче. Със заповеднически тон той изкрещял на С. Т. „да влиза в колата“ и тя седнала на задната седалка на автомобила. Тонът на

обвиняемия към св. Х. Т. ставал все по-заплашителен. По време на разразилия се между двамата съпрузи скандал, обв. Т. полагал усилия да възпре жена си да влезе в автомобила, като я бутал, дърпал ѝ чантата, а в един момент я стиснал и силно за дясната ръка, след което я ударил с юмрук в рамото. В резултат това Т. залитнала и се ударила в шофьорската врата на колата. Бутането между двамата продължило като в момента, в който Т. била в гръб към Т., той и налетял отзад и започнал да я удря по гърба. Пострадалата започнала да вика за помощ към преминаващите в близост хора - свидетелите Д. Е. З. - И. и Ю. Е. Д., като междувременно около 18.51 часа св. Т. успяла да позвъни на национален спешен тел. 112, за да потърси помощ. На мястото дошли служители на .. РУ-СДВР, които задържали обвиняемия за срок от 24 часа на основание издадена Заповед за задържане на лице.

Видно от съдебномедицинско удостоверение № ..3/18.10.2023 г. (л. 26, том 3 от ДП) на Пострадалата Х. Д. са причинени по вътрешната повърхнострана средна към долна трета на дясната мишница надлъжно петнисто червеникаво мораво кръвонасядане 3,5/2 см, с блед център около 1 см, върху който се установявали съвсем повърхностни петнисти охлузвания, с бледо червеникаво дъно, под нивото на околната кожа. Пред долния му край имало друго мораво кръвонасядане, окръглено, което било 4 мм в диаметър. По задно вътрешната повърхнострана средна трета на дясната предмишница имало петнисто мораво кръвонасядане, 1/0,5 см, надлъжно. Установените кръвонасядания на дясната мишница и предмишница, са причинили болка и страдание на пострадалото лице. Механизмът на получаване на травматичните увреждания е в резултат отзадействието на твърди тъпи предмети, по механизъм на удар с или върху такива, както и от притискане между такива и могат да се получат по време и начин, съобщен от Пострадалата.

Приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. При така установените фактически положения съдът е направил законосъобразен извод, че обвиняемият подполковник Т. е осъществил състава на престъплението по чл. 131 ал. 1, т. 5а във връзка с чл. 130 ал. 2 от НК.

Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани доказателства и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Неоснователен е доводът, че телесните увреждания по Пострадалата са „микроскопични“ и не били следствие от нанесени удари по нея от страна на обвиняемия. Установява се от показанията на Пострадалата Х. Д. (в с.з. на 23.04.2025 г. в основния съд), че на 17.10.2023 година, пред ..-то ОУ в град С., след като е взела от училище дъщеря си – С. Т., обвиняемият е възпрепятствал свидетелката да влезе в автомобила си като я е блъскал. Дърпал я е за раницата, за да не влезе в колата, хващал я е за ръката, за да я отведе отзадругата страна на автомобила, блъскал я е силно по рамото и я е удрял по рамото. Ударите нанасял с ръка, а дърпането било с цел, за да не я допусне до автомобила. Д. викала за помощ. Притекли се две жени и тя ги помолила да

остранат, докато дойде полицията. Обадила се на Национален спешен телефон 112 и дошла полиция. От разпита на свидетелката Д. З. – И. (в същото съдебно заседание) се установява, че обвиняемият е блъскал Пострадалата Д. в колата и я е притискал към нея. Тя е искала да се качи в колата, но той не ѝ е давал и я е обиждал. Заявява, че е видяла стискане и блъскане от страна на обвиняемия към Пострадалата. Ситуацията е била скандална. Показанията на Пострадалата Х. Д. и на свидетелката З.-И. са последователни, логични и непротиворечиви. Тези показания кореспондират помежду си и се подкрепят от съдебномедицинското удостоверение № ..3/18.10.2023 г. (л. 26, том 3 от ДП). От заключението на съдебномедицинската експертиза (на л.л. 4 – 7 от том 7-ми на ДП) се установява, че описаните травми на дясна раменница и предраменница могат да се причинят по време и начин съобщени от Пострадалата, а именно от стискане за ръката от пръсти на стискаща ръка. Поради това основният съд основателно е кредитирал показанията на Пострадалата Д. и свидетелката З.-И..

Неоснователен е доводът, че липсват доказателства за пряк умисъл у обвиняемия относно това, деянието да е извършено при условията на домашно насилие. Сочи се, че на мястото на деянието и двамата са имали ключове за автомобила и са имали спор кой от тях да управлява автомобила. В нито един момент обвиняемият Т. не бил имал намерение да упражнява домашно насилие. Съгласно последните изменения на чл. 93, т. 31 от НК /ДВ, бр. 16 от 2019 г., изм., бр. 67 от 04.08.2023 г. престъплението е извършено „в условията на домашно насилие“, ако е извършено чрез упражняване на физическо, сексуално или психическо насилие, поставяне в икономическа зависимост, принудително ограничаване на личния живот, личната свобода и личните права и е осъществено спрямо възходящ, низходящ, съпруг или бивш съпруг, лице, от което има дете, лице, с което се намира или е било във фактическо съпружеско съжителство, или лице, с което живеят или е живяло в едно домакинство. Очевидно е, че обвиняемият подполковник С. Т. е бил наясно, че е упражнявал насилие върху съпругата си.

За деянието по чл. 131 ал. 1, т. 5а във връзка с чл. 130 ал. 2 от НК, в което е обвинен Т. наказанието е лишаване от свобода до една година или пробация. Обвиняемият не е осъждан и не е освобождаван от наказателна отговорност. отзадеянието не са настъпили имуществени вреди. Поради това законосъобразно е бил освободен от наказателна отговорност като му е наложено минималното административно наказание „глоба“ в размер на хиляда лева.

При разглеждане на делото не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила.

Изложеното дотук налага обжалваното решение рег. № 4/02.07.2025 година по АНД № 16/2025 година на Военен съд – София да бъде потвърдено.

Предвид изложеното и на основание чл. 338 от НПК Военно-апелативният съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение рег. № 4/02.07.2025 година по АНД № 16/2025 година на Военен съд – София.

Решението не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____